

jektu, byli dotčeni. Pak ale soud musil uvedené vývody stížností zamítnouti pro bezdůvodnost.

Námítku, že sousedstvo obtěžováno bude hlukem a lomozem z provozovny, která v přístavbě má býti umístěna, odmítl žal. úřad jako prekludovanou. Proti tomu neformulují stížnosti žádného stěžního bodu, nýbrž brojí proti nař. rozhodnutí v tomto bodě tak, jakoby úřad zamítl námítku tu z důvodů věcných, což odporuje spisům. Slušelo proto uvedenou námítku stížností odmítnouti, aniž bylo zapotřebí zkoumati, zda stav. řád vůbec poskytuje sousedům právo brániti se v povolovacím řízení stavebním proti lomozu a hluku, který snad bude vycházeti ze živnostenských provozoven v budově projektovaných, či snad obrana tato není vyhrazena řízení podle III. hlavy živn. řádu. — —

Č. 12.757.

Stavební právo. — Horní právo: I. * Majitel dolové míry může se na základě § 106 obec. horního zákona (viz nález Boh. A 5832/26) brániti pouze tehdy, když jde o stavbu v mezích jeho míry dolové. — II. Námítka uplatněná v soudní stížnosti, že projektovaná stavba se přičí dispozicím platného regulačního plánu, jež nebyla vznesena ani při stavební komisi ani v další třídenní lhůtě stanovené v § 23 slez. stav. řádu, je podle § 5 zákona o ss nepřijatelná.

(Nález z 3. února 1937 č. 10.683/37.)

Věc: Báňská a hutní společnost v Brně a Larisch-Mönnichovy uhelné závody a koksárna v Karvinné (adv. Dr. Jaroslav Hampl z Moravské Ostravy) proti rozh. zem. úřadu v Brně z 24. září 1934 o stavebním povolení.

Výrok: Stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání dnešních st-lek z výměru městského stavebního úřadu v Karvinné z 5. června 1934, jímž bylo zúč. straně Engelbertu a Františce M. v Karvinné podle zákona o stav. ruchu č. 32/1934 Sb. uděleno stavební povolení ke zřízení jednopatrového obytného a obchodního domu na pozemku č. parc. 7 a 8/VII v regulované části města.

Jednaje o stížnosti do rozhodnutí toho vznesené, vycházel soud z těchto úvah:

Poměr majitele povrchu k majiteli hor, zejména pokud jde o stavební využití povrchového pozemku, je zákonodárstvím upraveno velmi nedokonale. Jediné ustanovení zákonné, jež poskytuje pozitivní podklad pro řešení otázky, jaké právní postavení má majitel hor v řízení o povolení stavby na pozemku povrchovém, brání-li se proti tomu, aby zřizováním chatrných staveb na povrchu nebylo zvyšováno jeho risiko, že dolováním tyto stavby poškodí a bude pak povinen škodu nahraditi, dáno je v § 106 hor. zákona. Z tohoto ustanovení vyvodil tento soud v nálezu Boh. A 5832/26, vydaném na základě plenárního usnesení, zásadu, že majitel dolových měr má právo žádati,

1. aby byly dodrženy ony pozitivní předpisy stav. řádu o konstrukci stavby, jichž nešetření by mohlo ve spojitosti s účinky dolování býti příčinou poškození stavby, a

2. aby, jde-li o pozemek v dosahu účinků dolování v mezích jeho měr dolových, bylo k této okolnosti při zjišťování stability staveniště přihlíženo.

Právo toto je však omezeno jen na majitele měr dolových, v jejichž mezích se stavba projektuje. Ustanovení § 106 ob. hor. zákona, z něhož soud řečené právo majitele hor vyvodil, nedává vzhledem ke svému textování (slova: innerhalb eines Grubenfeldes) možnost rozšířit právo toto i na majitele měr sousedních, v jejichž mezích stavba projektována není. Z toho plyne, že jedna ze st-lék, t. j. Báňská a hutní společnost, v jejichž měrách předmětná stavba nesporně projektována není, není účastna zmíněného práva, jež majiteli měr dolových lze v řízení stavebním přiznati. Stížnost této st-lky nelze tedy uznati přípustnou.

Jinak má se věc v příčině druhé st-lky, t. j. závodů Larisch-Mönnichových. Na tuto st-lku úplně dopadá zásada vyslovená v cit. nálezu Boh. A 5832/26. Námitku této st-lky, že předmětná stavba se přičí přesným dispozicím regulačního plánu, bylo by tedy ve stavebním řízení konsensním uznati zásadně za přípustnou. Leč podle koncentrační zásady, konsensní řízení stavební ovládající, jež i ve slez. stav. řádě, a to v § 23, jest uzákoněna, jsou prekludovány všechny námitky proti projektované stavbě, jež podle předpisu § 23 nebyly vzneseny v č. a s. Námitka ve stížnosti soudní uplatněná, že projektovaná stavba se přičí dispozicím platného regulačního plánu, nebyla však podle stavu spisů správních ani při komisi stavební ani v další 3denní lhůtě zákonem vyhrazené vznesena. Při komisi stavební bylo sice se strany této st-lky protestováno proti povolení podkrovních místností, ale jen z toho důvodu, že v dotčeném území se dosud povolovaly a zřizovaly **toliko** stavby jednopatrové. Než tato námitka má nejen jinou formulaci, nýbrž i zcela jiný obsah a smysl než námitka, že zřízení podkrovních místností se přičí dispozicím regulačního plánu. Za této situace jeví se námitka tato jak v opravném řízení správním, tak zejména ve stížnosti soudní jako nepřípustná novota. Slušelo ji tedy podle § 5 zákona o ss odmítnouti.

Č. 12.758.

Řízení správní. — Řízení před nss. — Zdravotnictví: Z dozorčího aktu zem. úřadu v Brně týkajícího se veřejné nemocnice ve Šternberku lze se odvolati k ministerstvu.

(Nález z 4. února 1937 č. 16.200/33.)

Věc: Město Šternberk proti rozh. zem. úřadu v Brně z 10. dubna 1933 o přijetí topiče veřejné nemocnice.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.